Riksdagen
Uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2019/20:4

SVERIGES RIKSDAG

Onsdagen den 25 september

§ 1 Förordning om hållbar finansiering – taxonomi
Statssekreterare Ulf Holm
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för konkurrenskraft den 26 september 2019

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag tänkte lämna över ordet till Ulf Holm direkt så att han får berätta lite om bakgrunden. Det är mycket information som har efterfrågats. Därefter lämnar jag ordet fritt.

Punkten gäller alltså förordning om hållbar finansiering – taxonomi. Det är information och samråd inför möte i rådet den 26 september 2019.

Anf. 2 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande! Jag är tacksam för möjligheten att förklara ärendet lite mer än vad som har stått i utskicket på A-punktslistan.

Taxonomi är alltså ett av de tre lagförslag som EU-kommissionen presenterade i maj förra året för att främja en mer hållbar finansmarknad och bidra till att finansiera omställningen till en mer hållbar ekonomi. För att kunna investera i mer hållbarhet krävs också en gemensam definition av vad detta är. Taxonomi är alltså ett verktyg för att klassificera miljömässigt hållbara verksamheter för finansiella produkter och tjänster.

EU-kommissionen har fastställt sex klimat- och miljörelaterade målsättningar. För att definieras som miljömässigt hållbar ska en verksamhet bidra väsentligt till minst ett av målen samtidigt som det inte ska skada något av de andra fem målen. Tekniska urvalskriterier för att bedöma detta är ett beslut som delegeras till EU-kommissionen, som i sin tur tar hjälp av en teknisk expertgrupp för att hjälpa dem.

Sverige har i förhandlingarna drivit frågan om en hållbar finansmarknad inom EU och är angeläget om att handlingsplanen för hållbar tillväxt genomförs. Åtgärder på EU-nivå är betydligt effektivare än nationella åtgärder och ger samma spelplan för alla aktörer oavsett hemland, vilket gynnar de svenska företagen som ofta ligger i framkant inom hållbarhet. Taxonomi är också central för handlingsplanen eftersom de andra åtgärderna bygger på en gemensam referens om vad som är grönt.

Medlemsländerna som har förhandlat om taxonomi har olika ekonomiska och politiska förutsättningar. Vi bedömer att förslaget på bordet, som det ligger nu, är en väl balanserad kompromiss ur ett politiskt perspektiv. Sveriges position genom förhandlingarna av taxonomin har varit teknikneutralitet och att de tekniska urvalskriterierna för om en

aktivitet ska kvalificeras för den gröna taxonomin ska baseras på vetenskapliga och objektiva bedömningar och återspegla mål som TEG haft som utgångspunkt för sitt arbete, till exempel koldioxidneutralitet 2050.

Vad gäller frågan om kärnkraften handlar den om specifika kriterier enligt artikel 6 för aktiviteter som ska bidra till att minska klimatutsläpp. Vissa menar att nuvarande ordval, carbon-neutral, tillåter kärnkraft och vill ha en skarpare skrivning. Gruppen med tekniska experter bedömde i sin rapport, som släpptes i somras, att kärnkraften är positiv för klimatet men att man på basis av befintliga underlag inte kan avgöra om det var skadligt för andra miljömål. Gruppen med tekniska experter valde därför att inte inkludera kärnkraft i taxonomin men konstaterade att detta kan utredas vidare.

Vad gäller frågan om skogen har det handlat om det nationella självbestämmandet i skogliga frågor, som riksdagen vid upprepade tillfällen lyft upp till regeringen i form av tillkännagivanden. Här har Sverige genomgående drivit att inga nya hållbarhetskriterier för skog ska införas i taxonomiförordningen. Hållbarhetskriterierna för biomassa som värnar det nationella självbestämmandet finns i förnybartdirektivet, vilket bör gälla även i taxonomin. Detta har vi fått gehör för i förhandlingarna genom en referens till förnybartdirektivet i artikel 6.

För att inte skapa en ny definition av hållbart skogsbruk har dessutom den gängse definitionen från 1993, det vill säga general guidelines for the sustainable management of forests in Europe, inkluderats i whereas-sats 19a. Med detta känner sig regeringen nöjd med det kompromissförslag som nu ligger på bordet.

Anf. 3 ANNIKA QARLSSON (C):

Tack för föredragningen, Ulf! Det var bra att få en fördjupad föredragning.

Jag har ytterligare några frågor. Vi har fått lite underlag översänt under dagen, och vi har tittat på dem. Vi är inte riktigt nöjda och tillfreds med vad som står i underlagen. Jag har därför några kontrollfrågor.

På vilket sätt kan Sverige och Finland få garantier att det inte blir dubbla system? Vi har inte hittat i handlingarna det som kan säkerställa att så inte sker.

Expertgruppen har lagt fram ett antal förslag där ett par av förslagen verkligen ger sig in på nationell beslutskompetens vad gäller skogsvårdsplanering, som skulle strida helt mot vårt sätt att hantera skogen, och de klimatberäkningar för skogsmark som inte är rimliga när man utgår från nordiska förhållanden. Hur säkerställer vi då att förslag från expertgruppen inte ska inskränka på den nationella beslutanderätten?

Ulf Holm tog upp i sin föredragning att det redan finns hållbarhetskriterier i förnybartdirektivet som skogsbruket måste följa. Det får inte finnas kryphål med möjlighet att införa andra regler, utan det måste vara klart och tydligt att kriterierna gäller och inte överlappande kriterier som innebär en inskränkning av den nationella bestämmanderätten på området.

Jag skulle vilja ha ett ytterligare förtydligande vad gäller de frågorna.

Anf. 4 JOHN WIDEGREN (M):

Tack för genomgången! Den var framför allt lite mer förklarande än det material vi redan har fått.

Jag känner att det är lite olyckligt när en punkt kommer med så kort varsel. Den är inte okontroversiell. Ibland funderar man på om man skulle ta till ett skarpt verktyg och försöka lyfta ut den på sittande möte. Men vi kanske får de rätta svaren här så att vi kan komma vidare.

Det finns en risk i förslaget att det blir smalt och att det kommer att hindra investeringar från företag som egentligen är bra företag, gröna företag, som bidrar på bra sätt till den gröna utvecklingen i Europa. Därför vill jag också höra dessa förtydliganden. Annika Qarlsson ställde bra och viktiga frågor. Det är viktigt att få svar innan vi tar ställning till om vi vill höra något annat förslag eller inte.

Anf. 5 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD):

Nu har både Annika Qarlsson och John Widegren nämnt flera av de saker jag hade tänkt ta upp. Det är allvarligt att en så viktig fråga blir behandlad på detta sätt. Det kan diskuteras.

Rädslan är att det ska komma in saker från delegerade akter där vi inte har koll på vad som faktiskt händer eller vem som beslutar vad. Det är den stora rädslan hos dem som blir drabbade.

Har regeringen gjort någon grundlig konsekvensanalys av vad detta kan ge för effekter för svenskt näringsliv, inte minst för till exempel skogsbruk och skogsindustrin?

Anf. 6 STAFFAN EKLÖF (SD):

Vi tycker också att det är synd att dessa frågor kommer med så kort varsel.

Det är ett förslag som sannolikt kommer att få stor effekt på kapitalströmmar och vilka investeringar som blir av eller inte blir av. Det är en mycket stor fråga.

Därför är det viktigt att definiera när en investering ska anses hållbar, men det kan också få inte tänkta negativa effekter. Därför är avvägningen viktig där man försöker definiera vad det innebär att detta inte ska få skada någon av målsättningarna, samtidigt som de gynnar någon annan.

Det är inte så att de inte får skada eftersom det då inte skulle vara möjligt att till exempel bruka ny mark med höga miljövärden med en dieseltraktor. Det skulle naturligtvis vara i konflikt med ett annat mål.

Det får inte signifikant skada målsättningen. Det försöker man fånga upp i artikel 12 med en definition – och det är bra. Men låt oss titta på skrivningarna i artikel 12. Man blir inte trygg med dem. På något sätt måste skrivningarna visa att det inte är fråga om noll. Det måste vara något som är betydligt mer än noll för att det ska kunna räknas som en signifikant skada. Det tydligaste exemplet är artikel 12 b. En investering anses göra signifikant skada med klimatförändringsanpassning om den leder till en ökad negativ effekt av det nuvarande och förväntade klimatet, och så vidare. Det är alltså allt som är större än noll.

Ett konkret exempel är att det inte skulle vara tillåtet att kalla en investering för hållbar där man tar bort ett vattenhinder som orsakar lite mer översvämning vid högvatten nedströms. Det ökar ju problemen med

höga vattenflöden, som är en följd av klimatförändringarna. Det är ett konkret exempel att det här inte riktigt funkar.

Vi vill få lite mer tid att se över att avvägningarna funkar i praktiken.

Förslaget ska granskas av forskare och andra sakkunniga. Man ska sätta upp tekniska regler, som ska fånga in definitionerna så att de blir rimliga och bra. Då tycker vi att det måste finnas en möjlighet att det efter att förslagen från forskarsammanhang har lagts fram sker en öppen konsultation i forskarsamhället, och det ska finnas tid och möjlighet att väga in deras svar. Jag är osäker om den tiden finns i förslaget.

Det är bra om ni pressar på om teknikneutralitet.

Anf. 7 Statssekreterare ULF HOLM:

Tack för alla bra frågor! Detta är, precis som flera ledamöter nämner, viktiga frågor. Det är bra att ni ägnar dem så mycket uppmärksamhet.

Dock ska vi inte glömma att Sverige ligger i framkant i frågorna. Vi har fått många av de synpunkter som ni tar upp tillgodosedda, inte minst det som Staffan Eklöf tog upp på slutet. Det kommer naturligtvis att ske en kontinuerlig konsultation efter hand i dessa frågor för att säkerställa bästa tekniska lösningar och så vidare. Det är tillgodosett.

När det gäller de specifika frågorna som Annika Qarlsson hade om skogen tänkte jag lämna över till min medarbetare Johan Kristensson på klimatenheten från Miljödepartementet.

Anf. 8 Departementssekreterare JOHAN KRISTENSSON:

Det här är en rättsakt som är till för att reglera den inre marknaden, det vill säga det fria flödet av kapital. Det betyder att den sätter ett ramverk för vad som får kallas grönt för finansiella produkter. Det är alltså inga förbud mot någonting, och det är ingen lagstiftning som går in på andra områden. Om däremot en person eller ett företag kallar en finansiell produkt för grön måste man förhålla sig till lagstiftningen.

Vad gäller skog och biomassa från skog har Sverige stridit hårt för det svenska självbestämmandet. Vi har haft bilaterala möten med kommissionen. Vi har skickat in papper, och vi har samarbetat med Finland. Vi och Näringsdepartementet är nöjda med att det nu i en artikel finns en tydlig skrivning om att biodrivmedel ska vara hållbart in line with förnybartdirektivet. I förnybartdirektivet finns hållbarhetskriterier som Sverige, tillsammans med Finland, slogs för benhårt. De är uppbyggda utifrån det nationella självbestämmandet, där kategori A-länder, som Sverige, behöver visa att de följer nationell lagstiftning som är tillräckligt bra för att säkerställa att biomassan är hållbar. Därigenom skapas inte ytterligare kriterier för näringsidkarna. Det är kriterierna som finns i förnybartdirektivet som gäller. Det gäller biomassan när den används industriellt efter avverkning.

För stående skog, som regleras i artikel 11, kommer man att sätta upp kriterier i nivå 2-lagstiftningen för vad som ska gälla för att den ska få kallas grön. Det är vår bedömning att det inte kan undgås. Så är det i dag också. Om du vill kalla din skog grön använder du dig av ett certifieringssystem. Så kommer det att bli här också. Men vi kan inte kräva att all skog som finns ska få kallas grön, oavsett hur man brukar den. Det sätts upp kriterier. Grunden i lagstiftningen är att det sätts upp kriterier. Men kriterierna, så som de är skrivna i utkastet från TEG, bygger på befintliga certifieringssystem.

Anf. 9 Statssekreterare ULF HOLM:

Jag tror att Annika har ett viktigt medskick som vi från regeringens sida alltid bör ha med oss i EU-sammanhang, nämligen att bevaka skogsintressena generellt. Skogsintressena i Sverige och Finland är speciella gentemot resten av EU-länderna. Det är alltid ett bra medskick att ha med sig när man diskuterar frågorna. Jag känner mig trygg med att vi har ett gemensamt intresse i frågorna.

John Widegren med flera hade frågor om hur företagen ställer sig till detta. De är generellt positiva till taxonomin från svensk sida. Det är därför att svenska företag ligger i framkant när det gäller hållbarhetsföretagande och hållbarhetsfrågorna. Det ger dem en konkurrensfördel gentemot andra EU-länder. De har generellt varit positiva. Det finns säkert enskilda företag som har invändningar, men generellt sett är näringslivet positivt inställt.

Anf. 10 JAN ERICSON (M):

Jag har en fråga som rör sig om kärnkraften, som Ulf pratade om tidigare.

Det är kommissionen som i sista hand ska fatta besluten, och sedan finns en expertgrupp som ska ge råd inför besluten. Men där kom jag bort mig lite. Då sa Ulf att expertgruppen hade synpunkter på hur man skulle se på kärnkraften.

Kan vi få en repetition om detta från Ulf Holm?

Anf. 11 Statssekreterare ULF HOLM:

Gruppen med tekniska experter som lade fram förslaget valde att inte ta med kärnkraften i förslaget som en fråga om grön taxonomi. Men frågan kan tänkas utredas när det gäller de tekniska justeringarna längre fram, men i nuläget är de inte där.

Det finns spridda åsikter bland EU-länderna i frågan. Det är bra att det finns en neutral skrivning om detta.

(JAN ERICSON (M): Det står ingenstans att det är omöjligt att ta med detta, utan det bara benämns inte? Är det ungefär så man har landat?)

Kärnkraften är inte inkluderad.

(JAN ERICSON (M): Den är inte inkluderad?)

Nej.

Anf. 12 JAN ERICSON (M):

Det besked vi har fått är att det finländska ordförandeskapet har lagt fram ett kompromissförslag där man talar om koldioxidneutralt, inte fossilfritt, och att därmed kärnkraften också skulle vara inkluderad. Det stämmer inte?

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Vi kan återkomma till frågan. Det finns fler runt bordet som vill komma till tals.

Jag tror att hela EU-nämnden instämmer i att det är olyckligt när vi får paket av komplicerade lagstiftningar att ställa oss bakom som en A-punkt. Det är ännu mer olyckligt när de antas på Coreper och inte ens kommer som en A-punkt, vilket har hänt enstaka gånger.

Vi vill gärna att man för fram att dessa frågor ska tas med som en riktig punkt på rådsdagordningen, så att det verkligen går att ha en demokratisk process om dem. Det tror jag är regeringen är medveten om, men det förtjänar att understrykas. Vi kommer att få stora problem med den demokratiska förankringen om det återkommande blir så här.

Anf. 14 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD):

Ulf Holm nämnde att de allra flesta är nöjda. Men Skogsindustrierna är på oss och har uttryckt stora bekymmer. De är tydliga med att vi måste få tillbaka det ursprungliga förslaget från kommissionen men som ministerrådet ändrade, till exempel att i artikel 5.6 säkerställa hälsosamma ekosystem – där tydligen ministerrådet har ändrat sig.

Vi måste få regeringen att säkerställa att ministerrådets position klargör att det är de politiskt beslutade kriterierna för hållbarhet som ska utgöra grunden. De ska inte komma fram i bilagorna efteråt, där politiker inte har varit med och påverkat. I denna fråga är Skogsindustrierna ytterligt bekymrade.

Anf. 15 JOHN WIDEGREN (M):

Tack för de många svaren!

Jag är fortfarande orolig. Statssekreteraren lyfter flera gånger upp att svenskar inte behöver vara oroliga. Vi ligger i framkant. Ja, det gör vi eftersom vi har haft ett långt, hållbart och bra skogsbruk. Men jag känner ändå att det krypande kommer regler från europeiskt skogsbruk, som jag tror missgynnar oss, som till och med kan hota det svenska frihet-under-ansvar-tänket. Det blir mer reglerat och ställer till med mer krångel vad gäller kolbalans och så vidare.

Jag är fortfarande skeptisk, och jag skulle vilja att statssekreteraren tar mig ur skepsisen. Som läget är just nu vill jag skicka tillbaka förslaget eftersom det inte känns bra.

Anf. 16 STAFFAN EKLÖF (SD):

Som jag förstår det kommer expertgrupperna att utforma detaljbestämmelser, och sedan fattar kommissionen det slutliga beslutet. Kommer medlemsstaterna att konsulteras efter expertgruppen före kommissionens beslut?

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Jag har också en kommentar. Jag ska se om jag kan lyckas formulera den.

Det är sant att liksom i de delegerade akterna fattar man mer detaljerade beslut, men de betyder absolut inte att de får strida mot det som står i lagstiftningen. Om vi som land skulle uppfatta det så eller om företag skulle uppfatta det så kan man gå till domstol. Så får det inte gå till. När det står i en artikel att det ska vara på ett visst sätt kan man inte överpröva

det i en teknisk kommitté utan då är utgångspunkten den. Jag vill inte säga att det inte finns risker, men vi måste ha klart för oss.

Anf. 18 Statssekreterare ULF HOLM:

Jag lämnar över till Åsa Sterte som kan förklara processen. Det är tydligen där det finns många frågor.

Anf. 19 Kanslirådet ÅSA STERTE:

Jag kan säga lite grann om processerna och skillnaderna mellan nivå 1- och nivå 2-lagstiftningen. Nu diskuterar vi nivå 1-lagstiftningen, det vill säga lagtexten som sätter ramarna för det som ska delegeras ned till nivå 2. Gruppen med tekniska experter som har arbetat under året med att ta fram tekniska urvalskriterier för de klimatrelaterade målen – det finns också fyra andra mål – släppte sin rapport i somras. Det har varit en tre månader lång konsultation öppen för alla – akademin och industrin. När vi har diskuterat förslaget i Sverige har vi haft en extern referensgrupp med ungefär 130 medlemmar. Vi har uppmanat alla att vara med på konsultationen.

Nu kommer gruppen med tekniska experter att ta till vara på alla de synpunkter som har kommit in. Framåt slutet av året kommer de att arbeta om förslagen och lämna över dem till kommissionen. Sedan är det kommissionen som ska göra bedömningen. Innan kommissionen kan anta en delegerad akt, eller genomförandeakt, kommer de att ha en konsultation för deras förslag till delegerad akt. Det finns under processens gång flera hål på vägen.

Som förslaget ligger nu finns en expertgrupp för medlemsstater. Här sitter jag och Johan med från Sverige. Det är för att vara länken mellan gruppen med tekniska experter, som hanterar tekniskt komplicerade frågor, och förhandlingarna, där jag har suttit med. Det finns en bra strömning mellan de tekniska delarna och de politiska delarna.

Sveriges hållning har varit att i fråga om teknikneutralitet måste avgöranden fattas på expertnivå. Det finns en horisont inom EU, till exempel koldioxidneutralitet 2050. Då är det viktigt att lita på experterna. Det framgår i det tidigare svaret att det finns tydliga processer för att inget ska falla mellan stolarna. Det kommer självklart att genomföras konsekvensanalyser för varje delegerad akt.

Anf. 20 PÅL JONSON (M):

Fru ordförande! I ljuset av att det är en så laddad fråga med så centrala svenska intressen på spel, och även som ordföranden anförde att det är olyckligt att en sådan fråga tas upp med så kort varsel, vill jag fråga om det inte är möjligt för Sverige att som enskilt land att plocka bort frågan från dagordningen tills det finns bättre förutsättningar för att gemensamt bereda den. Vi är alla ense om att grunden är att vi inte vill att EU ska blanda sig i svensk skogspolitik. Det vore en styrka om vi moderater slapp anmäla en avvikande mening.

Det är en processfråga att ta med oss, det vill säga om det finns förutsättningar för Sverige att plocka bort frågan från dagordningen så att vi kan göra en bredare beredning.

Anf. 21 ANNIKA QARLSSON (C):

Jag är också nyfiken på svaret på Påls fråga.

Jag skulle gärna vilja se att Sverige skriftligt markerar – om det ändå blir en förhandling – att vi inte accepterar dubbla system och även skriftligt markerar att kriterier inte får gå längre än förnybartdirektivet – om det är möjligt.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Jag ger ordet till mig själv.

Det jag är mest angelägen om är att vi får ett bra resultat i slutändan, så att vi inte riskerar att förstöra för oss själva. Vad finns det för risker om vi drar oss ur processen, om vi säger att vi har uppnått förhandlingsresultaten? Det här handlar inte om ett ja till själva lagstiftningen utan det handlar om ett ja till ett förhandlingsmandat med Europaparlamentet. Vad får det för konsekvenser för Sveriges möjlighet att bevaka, driva på och se till att vi inte kompromissar i frågan om vi ställer oss utanför processen nu? Det är ändå en förhandling som kommer att ske, och då gäller det verkligen att bevaka att de frågor som är viktiga för Sverige inte kompromissas bort i en förhandling med Europaparlamentet. Vi kan tyvärr misstänka att det inte heller där finns en majoritet som står upp för den svenska skogspolitiken.

Jag vill gärna få höra en kommentar – i sammanhang med Pål Jonsons fråga.

Anf. 23 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande och ledamöter! Det finns naturligtvis alltid en möjlighet att ställa sig utanför. Då ska man betänka att Sverige ses som ledande i hållbarhetsarbetet på EU-nivå och har hållit fanan högt när det gäller att få fram den gröna taxonomin som en del av det hållbara finansmarknadsarbetet, där inte minst Sverige ligger långt fram. Svenska myndigheter, till exempel Finansinspektionen, leder arbetet inom EU på flera områden. Naturligtvis skulle det påverka oss negativt i de fortsatta förhandlingarna om vi i det här läget, efter en lång process, nu har hittat en kompromiss där vi kan få med oss flertalet stater, i princip alla, på förslaget.

Det är ännu mer bekymmersamt med de specifika skogsfrågorna. Som jag nämnde tidigare har Sverige och Finland lite speciella förutsättningar när det gäller skogspolitiken i EU-sammanhang jämfört med många andra EU-länder. Om Sverige inte finns med som en tydlig part i förhandlingarna blir det kanske bara Finland kvar som aktiv part. Det skulle vara olyckligt för den svenska skogsindustrin i stort.

Vi må ha synpunkter i Sveriges riksdag om olika delar av skogspolitiken, men i ett svenskt perspektiv i EU-sammanhang står vi enade om att skogspolitiken spelar en stor roll. Där skulle vi förlora mycket om vi ställer oss utanför i det här läget.

Det är bara att beklaga att frågan kommer upp som en A-punkt på det här sättet. Vi skulle ha behövt en bättre förankring i utskott och EU-nämnd. Men vi är där vi är just nu, och det vore olyckligt om vi försatte våra chanser genom att inte stå med på överenskommelsen i morgon på konkurrenskraftsrådet.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Kan du kommentera Annika Qarlssons fråga? Hon hade en fråga om vi kan göra ett medskick i det här läget i processen.

Anf. 25 Statssekreterare ULF HOLM:

Ursäkta, Annika Qarlsson, för att jag glömde kommentera!

Det är bra att ha ett sådant medskick så att regeringen ser till att ha skogsfrågorna i gemen ordentligt på bordet. Vi har alla lyssnat och tagit åt oss av de frågor vi bör bevaka. Jag känner dock i nuläget ingen oro för frågorna.

Anf. 26 ANNIKA QARLSSON (C):

Är det möjligt att få en skriftlig markering, det vill säga att Sverige skriftligt markerar att vi inte accepterar dubbla system och att det inte får gå längre än förnybartdirektivet?

Anf. 27 JENS HOLM (V):

Vi i Vänsterpartiet är också otillfredsställda med processen. Precis som flera andra har sagt är det inte okej att så stora frågor kommer som A-punkter. Vi instämmer i den kritiken.

Vad gäller innehållet är vi inte alls lika oroliga som andra ledamöter. Vi delar den svenska positionen, och vi anser att man ska förhålla sig till de kriterier som redan finns i befintlig lagstiftning. Den oron delar vi inte, men vi har många frågor om processen.

Anf. 28 TINA ACKETOFT (L):

Det här är en otroligt komplicerad fråga, och jag instämmer i allra högsta grad det Jens Holm och andra har sagt om att processen är helt hopplös. Vi kan inte fatta så viktiga beslut under de premisserna.

Samtidigt är jag inte mer orolig efter de förtydliganden vi har fått från statssekreteraren, men den brasklappen att om vi nu skulle obstruera får det effekter som vi definitivt inte vill se. Om vi på något sätt kan säkra skrivningarna, som Annika Qarlsson föreslog, känner jag mig om inte nöjd så i alla fall inte överdrivet orolig för att gå på statssekreterarens förslag.

Anf. 29 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD):

Jag kan ställa mig bakom Annika Qarlssons förslag. Det är viktigt att det faktiskt är vi som ska ha kontrollen. För att politiken ska hålla kontrollen behöver förordningen förtydligas så att det klargörs att det är de politiskt beslutade kriterierna för vad som är hållbart som ska gälla. Vi måste få in detta tydligt i skrift.

Anf. 30 STAFFAN EKLÖF (SD):

Som jag förstod det var förslaget från Pål Jonson inte att vi skulle ställa oss utanför utan att vi skulle försöka få lite mer tid. Finns det ingen möjlighet att be om att skjuta upp en skriftlig fråga till nästa omgång av Coreper – är det där det avgörs?

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Jag skulle vilja understryka att vi inte vill att beslutet antas på Coreper i stället. Då får vi problem i vår fortsatta argumentation. Vi vill ju att de typen av beslut ska antas på rådet. En A-punkt på rådet är bättre än ingen punkt på rådet, även om också det är olyckligt. Men jag uppfattar din fråga om att skjuta upp beslutet.

(STAFFAN EKLÖF (SD): I så fall till nästa rådsmöte.)

Anf. 32 PÅL JONSON (M):

Jag hade helt enkelt samma fråga som Staffan Eklöf, det vill säga om det finns förutsättningar att vinna tid, inte genom att vi ställer oss utanför processen utan genom att som enskilt medlemsland har möjlighet att lyfta ut frågan.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Vi har hört synpunkter om att lyfta ut frågan för att markera att den inte är färdigdiskuterad, eller om det finns möjlighet att tydliggöra skriftligt hur vi betraktar mandatet.

Anf. 34 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande och ledamöter! Jag förstår oron eftersom frågan har kommit lite hastigt på bordet. Jag har själv suttit i EU-nämnden, så jag vet hur svårt det kan vara.

Beslutet fattades i Coreper i går och ska upp på konkurrensrådet i morgon eller på fredag. Det skulle ge en konstig signal om vi försöker lyfta ut frågan. Även om det rent formellt är möjligt skulle det väcka en del frågetecken att Sverige försöker lyfta ut något som vi själva har varit pådrivande att få in för beslut snart. Men vi kan väl ta med oss er fråga och undersöka om det går att göra detta på något smidigt sätt.

Sedan har vi Annika Qarlssons fråga. Vi tar verkligen med att vi ska säkerställa att det inte blir dubbla uppdrag, så att säga, utan att det verkligen är klart och tydligt vad som gäller i förordningarna.

Anf. 35 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD):

Jag funderar över om jag har fått svar på min fråga. Jag ville ha ett klart förtydligande. Jag nämnde att det är politiskt beslutade kriterier som ska gälla för vad som är hållbar utveckling. Kan vi gå tydligt fram med detta?

Anf. 36 ANNIKA QARLSSON (C):

Jag vet inte riktigt hur det går till på rådsmötena, så rätta mig om jag har fel.

Jag skulle vilja få höra från statssekreteraren är att det lämnas en tydlig signal om att Sverige inte är berett att acceptera dubbla system eller att gå längre än förnybartdirektivet. Det ska kunna följas tydligt i beslutsprocessen.

Jag vet inte hur det går till. Är det möjligt att lämna skriftliga hälsningar?

Jag är ute efter hur detta blir dokumenterat. Jag hörde Ulf Holm tydligt säga att han tar med sig detta och ska trycka på för dessa frågor, men hur kan jag följa upp detta i nästa steg? Det är den lilla detaljen som jag fortfarande ha kvar och gärna skulle vilja ha svar på.

Ajournering

EU-nämnden beslutade kl. 17.40 på förslag av ordföranden att ajournera samrådet.

Återupptaget samråd

Samrådet återupptogs kl. 17.43.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:
Sammanträdet återupptas.

Anf. 38 Statssekreterare ULF HOLM:
Ordförande! Efter lite konfererande tror jag att vi kan göra så, om EU-nämnden känner sig tryggare efter diskussionen, att vi tillsänder ordförandeskapet våra synpunkter i frågorna för att säkerställa det Annika Qarlsson lyfte upp i sina inlägg.

Vi lyfter inte ut frågan från själva dagordningen men vi säkerställer att ordförandeskapet är medvetet om de svenska synpunkterna, och det är också ordförandeskapet som sköter trilogförhandlingarna med EU-parlamentet. Då kan den svenska synpunkten tydligt säkerställas.

Anf. 39 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD):
Jag ställer frågan än en gång eftersom jag upplever att jag fortfarande inte har fått svar: Betyder det att det blir tydligt att politiken behåller kontrollen över förordningarna? Klargörs det att kriterierna för vad som är hållbart ska vara ett politiskt beslut?

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:
Förlåt! Det är en lagstiftning som vi antar, och sedan delegerar vi till olika kommittéer. Det är vanligt. Sedan är det möjligt att invända. Jag vet inte exakt vem som har möjlighet att invända, men jag antar att det är medlemsländerna. Korrigera mig om jag har fel. På det sättet har politiken möjlighet att säga nej till det som föreslås i kommittéerna som hanterar de tekniska frågorna.

Det är väl så man får tolka det, det vill säga att vi sätter ramarna. Om vi tycker att detaljerna är fel får vi politiskt invända mot dem.

Jag lämnar ordet till statssekreteraren om det finns något ytterligare att säga på Kjell-Arne Ottossons fråga, politiken kontra experterna, det vill säga att vad som är hållbart i slutändan är ett politiskt beslut.

Anf. 41 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande! Tack för frågan, igen! Jag ber om ursäkt för att jag inte besvarade den tidigare.

Politiken gör vi nu. Det är vi som sätter kriterierna, och så vidare. Under förhandlingarna senare kan alltid en medlemsstat lyfta upp frågan igen. Vi släpper aldrig politiken från frågorna, även om det sker tekniska justeringar längre fram – delegerade akter.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Man kan ha långa filosofiska diskussioner om hur delegerade akter fungerar, men det är inget specifikt för den här lagstiftningen. På den svenska sidan har vi att riksdagen fattar beslut, sedan är det regeringen som fattar ett lite mer detaljerade beslut och sedan är det myndigheten som fattar ännu mer detaljerade beslut. Om vi inte är nöjda med detta i riksdagen är det vi som får lyfta upp frågan igen. Det finns svagheter i systemet, men det är det sätt som finns för tillfället.

Anf. 43 ANNIKA QARLSSON (C):

Det är bra att skicka synpunkter till ordförandeskapet. Är det känsligt att skicka in synpunkter skriftligt – markera skriftligt för protokollet? Jag vet att det har förekommit vid andra tillfällen. Är det känsligt att göra så? Är det därför som förslaget är att ta frågan till ordförandeskapet?

Anf. 44 PÅL JONSON (M):

Fru ordförande! Jag vill ställa kontrollfrågan om det kommer att vara en skriftlig inlaga till det finländska ordförandeskapet och om även EU-nämnden kan ta del av den efteråt.

Anf. 45 STAFFAN EKLÖF (SD):

Vår inställning är att Sverige ska försöka skjuta upp frågan till nästa rådsmöte.

Anf. 46 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande! Vi kan undersöka huruvida man kan skjuta upp frågan, men jag har svårt att säga att vi i det här läget kan lägga fram frågan på rådsmötet i morgon. Därför är huvudförslaget från vår sida att vi säkerställer att ordförandeskapet får vårt medskick. Men om möjligheten finns ska jag inte säga nej till att vi kan få med frågan på själva rådsmötet också, men jag är lite osäker på vilka möjligheter vi har.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Vi kan väl tillse att brevet till ordförandeskapet når de andra medlemsländerna också – för kännedom – så att vi ytterligare markerar att detta är något helt centralt i de fortsatta förhandlingarna och den fortsatta processen från svensk sida. Jag ser att statssekreteraren nickar.

Anf. 48 ANNIKA QARLSSON (C):

Frågan är då varför det inte kan föras till protokollet. Vad är skillnaden i att föra fram budskapet till ordförandeskapet och inte föra det till protokollet?

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Jag uppfattar det som att statssekreteraren lovade att undersöka om det går att få det fört till protokollet till rådsmötet. Om det inte går skickar man ett brev till ordförandeskapet med samma innehåll, som också går till övriga medlemsstater.

(ANNIKA QARLSSON (C): Okej.)

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Jag får en instämmande nick från statssekreteraren att det var så han avsåg.

Anf. 51 ANNIKA QARLSSON (C):

Med andra ord: Om det går förs det till protokollet. Får vi återkoppling på detta till EU-nämnden?

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Det utgår jag från.

Vi vill veta hur det går i frågan. Ulf Holm får gärna lova muntligen så att det förs till protokollet.

Anf. 53 Statssekreterare ULF HOLM:

Ordförande! Jag ska naturligtvis återkomma till EU-nämnden med resultatet, om vi lyckas få detta fört till protokollet eller om det går ett brev till ordförandeskapet och övriga medlemsländer.

(ORDFÖRANDEN: Samt själva innehållet.)

Samt själva innehållet – naturligtvis!

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Då uppfattar jag det som att vi alla tycker att det är lite olyckligt att vi får diskutera frågor på detta sätt.

Sammanfattningsvis finner jag ändå att det finns stöd för regeringens ståndpunkt med en avvikande mening anmäld från Sverigedemokraterna.

Vi har inga fler ämnen för dagen utan vi ses igen på fredag. Tack för i dag!

Innehållsförteckning

§ 1 Förordning om hållbar finansiering – taxonomi
.....1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....1
Anf. 2 Statssekreterare ULF HOLM 1
Anf. 3 ANNIKA QARLSSON (C).....2
Anf. 4 JOHN WIDEGREN (M) 3
Anf. 5 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD).....3
Anf. 6 STAFFAN EKLÖF (SD) 3
Anf. 7 Statssekreterare ULF HOLM 4
Anf. 8 Departementssekreterare JOHAN KRISTENSSON 4
Anf. 9 Statssekreterare ULF HOLM 5
Anf. 10 JAN ERICSON (M) 5
Anf. 11 Statssekreterare ULF HOLM 5
Anf. 12 JAN ERICSON (M) 5
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....5
Anf. 14 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD).....6
Anf. 15 JOHN WIDEGREN (M) 6
Anf. 16 STAFFAN EKLÖF (SD) 6
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....6
Anf. 18 Statssekreterare ULF HOLM 7
Anf. 19 Kanslirådet ÅSA STERTE.....7
Anf. 20 PÅL JONSON (M).....7
Anf. 21 ANNIKA QARLSSON (C).....8
Anf. 22 ORDFÖRANDEN.....8
Anf. 23 Statssekreterare ULF HOLM 8
Anf. 24 ORDFÖRANDEN.....9
Anf. 25 Statssekreterare ULF HOLM 9
Anf. 26 ANNIKA QARLSSON (C).....9
Anf. 27 JENS HOLM (V) 9
Anf. 28 TINA ACKETOFT (L) 9
Anf. 29 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD).....9
Anf. 30 STAFFAN EKLÖF (SD) 9
Anf. 31 ORDFÖRANDEN.....10
Anf. 32 PÅL JONSON (M).....10
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....10
Anf. 34 Statssekreterare ULF HOLM 10
Anf. 35 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD).....10
Anf. 36 ANNIKA QARLSSON (C).....10
Ajournering
.....11
Återupptaget samråd
.....11
Anf. 37 ORDFÖRANDEN.....11
Anf. 38 Statssekreterare ULF HOLM 11
Anf. 39 KJELL-ARNE OTTOSSON (KD).....11
Anf. 40 ORDFÖRANDEN.....11
Anf. 41 Statssekreterare ULF HOLM 11
Anf. 42 ORDFÖRANDEN.....12

Anf. 43 ANNIKA QARLSSON (C)....12
Anf. 44 PÅL JONSON (M)....12
Anf. 45 STAFFAN EKLÖF (SD) 12
Anf. 46 Statssekreterare ULF HOLM 12
Anf. 47 ORDFÖRANDEN....12
Anf. 48 ANNIKA QARLSSON (C)....12
Anf. 49 ORDFÖRANDEN....13
Anf. 50 ORDFÖRANDEN....13
Anf. 51 ANNIKA QARLSSON (C)....13
Anf. 52 ORDFÖRANDEN....13
Anf. 53 Statssekreterare ULF HOLM 13
Anf. 54 ORDFÖRANDEN....13